

[Ole Donner]

det kan da være, der er kommet 50 mere. Jeg ved godt, det går stærkt i øjeblikket.

Medmindre det er noget, der er på vej over, mener jeg i hvert fald, at ministeren bør præcisere det her.

Skatteministeren (Stavad):

Nu er vi jo i den lidt særegne situation, at vi i forbindelse med et lovforslag, der skal have tre behandlinger i Folketinget, på hr. Ole Donners foranledning sørger for, at visse spørgsmål får fire.

Hr. Ole Donner mener, der er behov for noget klarhed. Vi har jo fået de første ca. 400 spørgsmål, og vi tager gerne et enkelt mere, hvis det er sådan, at der er behov for at stille yderligere spørgsmål, der kan skabe klarhed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 896

3) Til *skatteministeren af:*

Ole Donner (FP):

»Er ministeren enig i, at en handelsrejsende kan betragte sin bil som en arbejdsplads og dermed ikke skal beskattes af kørsel imellem hjem og arbejdssted i lighed med ministre?«

Skriftlig begrundelse

De fleste handelsrejsende har i dag telefon i bilen (håndfri) og påbegynder derfor deres arbejde omgående, når de starter fra deres hjem. De må derfor være at betragte på samme måde som ministre og burde derfor efter spørgerens mening ikke beskattes.

Skatteministeren (Stavad):

For de fleste handelsrejsende er bilen et helt nødvendigt arbejdsredskab. Såfremt det, hr. Ole Donner spørger om, er, om der skal ske beskatning af den rent erhvervmæssige benyttelse af den bil, som arbejdsgiveren stiller til rådighed, er svaret et klart nej. Selvfølgelig skal der ikke det.

Så kommer der herefter det ligningsmæssige spørgsmål om, hvor grænsen mellem privat og erhvervmæssig benyttelse går. Ligningsmyndighederne har over for mig oplyst, at såfremt en handelsrejsende som led i sine arbejds- og ansættelsesvilkår starter med at køre ud til

kunderne direkte fra sin bopæl, betragter man hele kørslen som erhvervmæssig. Der bliver altså i dette konkrete tilfælde ikke tale om befordring mellem hjem og arbejdssted.

Noget andet er naturligvis, såfremt den handelsrejsende regelmæssigt møder hos arbejdsgiveren i forbindelse med, at han kører ud til kunderne. I den situation adskiller den handelsrejsende sig i relation til transport mellem hjem og arbejdssted ikke fra alle andre, som har et fast arbejdssted. Her kan den handelsrejsende som andre vælge at efterlade bilen hos arbejdsgiveren; i så fald sker der ingen beskatning, da bilen ikke er til rådighed for privat benyttelse.

Det er vigtigt, at man klart skelner mellem den erhvervmæssige benyttelse og det at have bilen til sin private rådighed. Har den handelsrejsende rådighed over bilen til privat brug, skal der naturligvis ske en beskatning heraf. I modsætning til det billede, nogle har forsøgt at tegne af det, regeringen har foreslået, er der tale om en særdeles moderat beskatning set i forhold til, hvad det koster at holde en tilsvarende bil, som skal betales med beskattede kroner. Det gælder, selv når vi forudsætter, at dem med fri bil til rådighed kun kører det halve af det, gennemsnittet af andre danskere kører.

Ole Donner (FP):

Jeg er meget glad for, at ministeren udtrykker sig så klart. Hvis man starter hjemmefra, er der ikke nogen tvivl: så er det ikke privat kørsel.

Men så kom der senere i besvarelsen en lidt kedelig én. Normalt er handelsrejsende et par gange om ugen, eller i hvert fald minimum en gang om ugen, på deres hovedarbejdssted, dvs. de starter om morgenen med at køre ind til et møde i virksomheden. Jeg forstår nu, at hvis man gør det, mister man sit fradrag mellem hjem og arbejdssted. Her er det igen lidt svært, for de har jo ikke nogen fast afstand imellem hjem og arbejdssted, idet de kører rundt. Vil konsekvensen være, at hvis en sådan sælger skal ind i firmaet, vil skattemyndighederne forlange, at han skal køre ind og deltage i mødet i sin private bil og køre hjem og hente firmavognen og køre ud derfra?

Skatteministeren nævnte i sit sidste svar, at man godt kunne tage et ekstra spørgsmål. Men man kunne jo også tænke sig, at ministeren